

Jézus – Élő reménységünk

Bármilyen kudarc érjen is, tekintetánket emeljék a Jézusra!

Amikor az ember fiaiként felemeltetnie. Hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen" (Jn 3:14-16).

A mikor Izrael népe a pusztán át kánaán felé vándorolt, elárgedelenséggel és panaszokkal magukra vonták Isten ártóletét. Tíz éves sivatagi márges kágyák marták meg őket, és a halál fenyegette őket. Egy káldott a táborba azzal a hittel, hogy rendelkezőre áll egy gyágyá-r. Krisztus utasítására egy rókát állított fel, és akik arra feltekintettek, meggyágyultak.

Amikor

kihirdették ezt az üzenetet, a betegek és haldoklók némelyike nem hitt benne. A táborban itt-ott ilyen szavak hangzottak el: - Lehetetlen, hogy meggyágyuljak, borzalmas állapotban vagyok. Akik nincsenek ilyen rosszul, talán felnézhetnek, és ölhetnek.

Mások

gondolkodtak, nekik van saját gyászgyász, amivel meggyágyáthatják a kágyák márges harapásait; ám csak azok gyágyultak meg, akik hittek az üzenetben, és feltekintettek a rókára. Ez a kágyák Krisztust jelképezte...

Az embereket a

bűn mörgezte meg; de Isten biztosított egy gyágyá-rt a bukott emberiségnek az Isten báránya szemében, aki elveszi a világ bűneit. Hiábavaló reménység minden, ami Krisztuson kívül valami másban náll a dicsőség. Semmivel sem szomorítjuk meg annyira Megváltánkat, mint azzal, ha kötségekbe vonjuk, hogy meg tud menteni bennünket. Bármilyen bűnös ártóletünk is, bármilyen mályen ivárott is belénk a bűn, van Valaki, aki felettébb meg tudja szabadítani azokat, akik álltala járulnak Istenhez.

A bűn betegsége

Jézus a gyágyá-r. Lehetünk műveltek, de az emberi műveltség nem képes kigondolni az a dicsőség átját. Lehetünk gazdagok földi értelemben, de ez nem biztosít a világsájdát lelkenk bűneire. Az a dicsőség Isten ajándéka Krisztus által, és az ártólet ágy szál: "Hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen".

Á

A Ijtszat-hit nem elegendő

Feljegyeztesünk van arról, hogy egy Á-zben, egy szakadatlan munkával telt nap végén, Megváltásunk lefeküdt - egy kártálcson volt a párnája - és hamar ájumba is merült egy halálszcsanakban. Kimerült emberi természetete pihenésért, alvásért kiáltott...

Áme a

Megváltás! Milyen nyomasztás volt a sok nyomorósig, amely mind az Ő gyágyát adás kezébe vart! Tanított és gyágyát a templomban, magyarul a Szent-ért az utcán, az ártelen, és magányos sötét alkalmával: a sok sárgós teendő miatt nem maradt ideje a pihenésre. Kátnyártóletes szá-ve megindult az elnyomottak láttán. Vigasztalta a gyájszókat, reményt hozott a reményteleneknek, meggyászta a bűn által okozott sebeket és sárléseket. Széjjelírvin járt telt.

Á

kereszténynek nem az evilági dolgokért kell élnie. Jézusra kell tekintünk, aki rettenetes halállal elszá-tette számunkra a szabadulást. Ha áránk áletet akarunk nyerni, mindnyájunknak ragaszkodnunk kell a reménységhez, amelyet az evangélium tár elénk. Fel kell tennünk a kérdést magunknak: "Éz Mennyi Áldozatot vagyok hajlandó hozzáigazítani?" Mielőtt válaszolnál a kérdésre, arra emlékezz, tekints Jézus áletére és áretted hozott Áldozatára! Ha látod Őt, akit a te bűneid szegeztek fel a Golgota keresztjére, tárdelmes szá-vel mindent leteszel az Ő lábaihoz. Amikor felidőzzük, milyen nagy volt Ádvá-sságunk Ájra, biztosak lehetünk abban, hogy az áránk álet mindent megá-rt. ...

Á Sántán sokféle mádon ká-sért arra, hogy

lelkünket eltávolítsa Krisztustól. Előszár is azt fogja sgni neked, hogy elg jár vagy Ánmagadban is, nincs szákságged Jézus Átalak-tás hatalmára. Azt fogja sugallni, hogy kevés hibát kártelt el áletedben, és ezeket már kiegyenlítetted já cselekedeteiddel. Ha olyan áletet áltál volna, mint amilyennek ő próbálja beállítani számodra, az árárt szemekből állás láncra hasonlító tana, ami teljesen ártáktelen. Egyetlen bűn, amelyet nem hagyta el, elegendő ahhoz, hogy bezárja előtte a menny ajtaját. Ezért járt el Jézus, hogy meghaljon a Golgota keresztjén, mert az ember nem Ádvá-llhet, ha a bűnnek csak egy feltja is rajta áktelenkedik! Egyetlen reménységged, ha felnéz Jézusra, hogy Álj! Ő teljességgel kápes megszabadítani azokat, akik hozzá jártnak, és teljes mártá-kgig kápes bevégezni azt, amit elkezdett benned és árted. Ő felemel bennünket a málysgöböl, ahová a bűn miatt sályedtünk. 3Á Á

Á

Krisztus a mi Ká-rtbenjáránk

A Golgota

keresztjéhez kázeledve pártatlan szeretetnek lehetünk tanói. Amint hit által felfogjuk az Áldozat jelentőségét, olyan bűntársáknak látjuk magunkat, akiket a tárvány el-tá-rt. Ez a bűnbánat. Alázatos szá-vel jöve bocsánatot nyerünk, mert Jézus Krisztus, aki szántelen az oltár mellett áll, Áldozatot mutat be a vilá-ig bűneiért. A valódi sá-rtor szolgálja Ő, melyet az Ás- és nem ember á-rtett.

A zsidó

szentely Ájrnycsokszolgálatának nincs tőbbé jelentősége. Nincs tőbbé szákság a naponta az övenkénti engesztelő Ájldozatra, a bűnök folytonos elkövetése miatt azonban a kőzbenjáró engesztelő Ájldozatára van szákság. Jézus Isten jelenlétében szolgál, a megletett bűrny vőreként ajánlva felvőrt. Rámutat az Ájldozatra, amit a bűnök minden vőke az mulasztása elfedezőre hozott.

Kőzbenjáró

Krisztusunk az Szentlélek szntelen kőzbenjárónak Árettánk, de a Lélek nem gy teszi ezt, miként Krisztus, aki rámutat vőre, mely a viláig alap-tása áta kiontatott.

A Lélek a

szá-vánkben munkálkodik: imára, hájlára az dicsőre indt. Az ajkainkon felengő hájla a Szentlélek munkájának eredménye, aki szent emlékezésre indtja a lelket az megeleventi a szá-v zenőjét.

A vallásos

szolgálatok, az imák, a hájladás az a bűnvallomás tőmjönköt szíllnak fel a mennyei szentelybe az igaz hávőtől. Az emberiség romlott csatornáin Ájthaladva azonban azok oly szennyesek, hogy hacsak vő Ájltal meg nem tisztulnak, Isten szemében soha nem lehet Ártók. Nem folt nkli tisztaságban emelkednek fel, s ha az Isten jobbján Áillás kőzbenjáró nem ajánlja fel az tiszttja meg valamennyit igazságossága Ájltal, akkor azokat Isten nem fogadja el. A földi szentelyek minden Áillatának Ássze kell elegyednie Krisztus vőrenek megtiszttá-cseppjeivel. Jézus saját Árdemeinek tőmjőnezőjét tartja az Atya előtt, amelyben a földi romlásnak nyoma sincs. Ebbe a tőmjőnezőbe gyűjti nőpőnek imáit, hájlait az bűnvallomásait, az ezek mellé helyezi saját folt nkli igazságosságit. Ezután, Krisztus engesztelőnek Árdemeivel illatos-tva, a tőmjőnfőst teljesen elfogadhat Ájllapotban kerli Isten el.4

Sájtán

megprőbál befőrközni kőzönk az Isten kőz, de hittel, Jézus megmentő hatalmát magasztalva vissza kell utas-tanunk. Nem kell-e kősled az nkli Iőpőket tennánk? Nem kell-e bizony-tanunk, hogy nem főlünk a Megvőltára b-zni magunkat Ágy a sőtőtságben, mint a fnyben?

Á

Remőnyőg Krisztus kőzeli visszajövetelében

Jézus szeret

tőged, az amikor prőbák jőnnek lelkedre - mert bizonyos, hogy jőnni fognak - azok talíllanak tőged imában, Isten előtt! Az ellensőg mondhatja, hogy Isten nem hall tőged; de te csak nyugodj meg abban az Á-gőretben, hogy Ő meghallgatja a tőredelmes szá-vvel elmondott imákat! Kőnyőrgőseid szntelenli szílljanak

Jézushoz, Ács hidd, hogy meghallgat. Ő válaszol, Ács megszabadít téged minden
 próbától és kátszertől! Az apostol ezt mondja: "Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő,
 által kipróbált aranynál, dicsőretre, tisztességre és dicsőségre állítanak
 találtassák a Jézus Krisztus megjelenésekor" (1Pt 1:7).5

A Megváltó hű
 kárvetői minden korban az Ásr eljövételében reménykedtek. "Ismét eljövök" - mondta Jézus bűzül az Ol
 hegyén, és ez
 az Á-géret fénybe borította tanítványai előtt a jövöt. Á-rám és reménység
 keltette a szívbe, amit a féj dalom nem tudott elfojtani, sem a
 megpróbáltatás megfaké-tani. Szenvedés és Áldás keltette a nagy Istennek és megtartás Jézus Kriszt
 dicsőséges
 megjelenése" volt a "baldog
 reménység". ...

A sziklás
 Pátmoszon a szeretett tanítvány ezt az Á-géretet hallotta: "Bizony hamar eljövök." Ás János sárjrgás választá
 egyház egész
 zárjndokátján mondott imájját Ánti szavakba: "Bizony
 jövel Uram Jézus!" (Jel 22:20).

Á

Á

1 Á Á Signs
 of the Times, 1890. március 10.

2 Á Á Manuscript
 Releases, 10. kötet, 349-350. o.

3 Á Á Signs
 of the Times, 1890. március 17.

4 Á Á Szemelvények
 Ellen G. White Á-ráisaiból, I. kötet, 316-317. o.

5 Á Á Signs
 of the Times, 1890. március 17.

Á

Â

Ellen G. WhiteÂ